

det paa, men Fæstninger dem bryder denne Regjering sig ikke det Allermindste om. Den veed meget godt, at der maasse er Fare for, at vi fik Fæstninger, hvis den selv gif sin Bei, og derfor er det meget patriotisk handlet, at den ved at blive hinder enhver Befæstning af Kjøbenhavn. Saa længe denne Regjering sidder, og det ærede Medlem støtter denne Regjering, som han gjør, er han af dem, der ikke ville give Fæstninger. I den Henseende maa det ærede Medlem være fuldstændig klar af sin Stilling og ikke gjøre sig nogen Illusion. Vi, der nødigt ville have Fæstninger, opfatte ikke Regjeringen og jaadanne trofaste Støtter af Regjeringen som en Fare for store militærifiske Bevillinger. Nei, vi ere ganske rolige; saa længe denne Regjering sidder, bliver der ikke gjort nogen af de Ting. Maasse kan der ad Aare, naar den gaar, blive Fare derfor. Naar Hjernerne blive bløde, og vi falde hinanden om Halsen, i et saadant Dieblis kan man ikke vide, hvad der kan falde af. Men saa længe der ingen Blødhed er, saa stole vi paa Krigsministeriet. — Til Slutning skal jeg gjøre det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgtreds (Scharling) opmærksom paa, at det er en Misforstaaelse, naar han omtalte Statsregnskaberne i den Forbindelse, han igjorde. Sagen er nemlig, at Budgetterne lægges ikke, hvad dette Spørgsmaal angaar, i Henhold til Statsregnskaberne, men i Henhold til en tiaarig Gjennemsnitsberegning med Tillæg af den kalkulerede mulige Forhøielse. Oplysninger herom findes i Anmærkningerne til Finanslovsforlaget for i Fjor, altsaa til den nu gjældende Finanslov, Anhang A. Sp. 891—92. Der findes udtrykkelig udtalt, at det er Ministeriets Hensigt paa denne Konto at lægge den konstante Styrke af Underforporaler og Menige til Grund og kun, hvor der er særlig Udbygning til en Forøgelse, at foreslaa Forhøielse, og det er udtrykkelig tilføjet, at den Udbygning, der kunde ventes i Fjor, vilde blive lidt større end den, der var forlangt. Derfor viser Statsregnskabet et lidt større Beløb, end der var budgetteret. Det Finanslovsforslag, som er forelagt i Aar, er ligesaa lidt som det, der forelagdes i Fjor, paa dette Punkt udarbejdet i Henhold til Statsregnskaberne, men er udarbejdet i Henhold til det kalkulerede Beløb, og det fremgaar udtrykkelig af Finanslovsforlaget i Aar, at der ikke er kalkuleret nogen forøget Bevilling til indtalte Rekruter, medens der var kalkuleret et saadant Beløb i Fjor. Altsaa er Rekruttilgangen beregnet mindre i

Aar end i Fjor, og det er derpaa, det kommer an.

Scharling: Derksom den ærede Ordfører havde læst Anmærkningerne til Finanslovsforlaget for i Aar rigtig, vilde han ikke have udtalt, hvad han sluttede med, at Rekruttilgangen er beregnet mindre i Aar end i Fjor; thi der er i Aar paaregnet akkurat den samme Tilgang som i Fjor. Der er ifet en Forandring i Indtaldelsestiden, og det forøger Kontoen med 3.000 Kr., men Rekrutmassen er beregnet ganske ens. Men det, at man beregner Rekrutmassen til en konstant Størrelse, hvor Talen er om Lønninger, beviser ikke, at der ikke er en stadig jævn Tilvæxt til Rekrutmassen, som efterhaanden maa faae sin Indtaldelse paa de forskjellige Konti under Krigsministeriet, og jeg har paavist, at der er en saadan jævn Stigning, som gaar sit Udtryk et Aar paa en Konto, et andet Aar paa en anden, men som gjennemgaaende maa føre til en Stigning paa Krigsministeriets Budget.

Ordføreren (Holstein): Jeg maa gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der var ikke beregnet i Fjor nogen særlig Indtaldelse. Den er beregnet hvert Aar i September Maaned. Dette har altsaa ikke medført nogen Forandring.

Scharling: Maa jeg blot opfordre den ærede Ordfører til at sammenholde Oplysningerne i Anmærkningerne i Aar og Anmærkningerne i Fjor, saa vil han se, at Opgjørelsen kun er forskjellig paa det ene Punkt, jeg nævuede.

Ordføreren (Holstein): Jeg skal gjøre det ærede Medlem opmærksom paa Grunden til Forhøielsen. Den staar udtrykkelig nævnt i Anmærkningerne, Tillæg A. Sp. 911—12, nemlig at der var kalkuleret et vist Antal Rekruter fler i Fjor end i Aar. Om Indtaldelsestiden er i September eller ikke, er ligegyldigt, men Gjenindtaldelsen finder Sted hvert Aar.

Scharling: Men den er ikke opført i Aar.

Ordføreren (Holstein): Forhøielsen er ikke opført i Aar.

Da ikke flere begjærede Ordet, gif man til Afstemning.